

**WINTRŮV
RAKOVNÍK
2003**

WINTRŮV RAKOVNÍK

2003

XXVII. krajská přehlídka amatérských divadelních
souborů s výběrem na národní přehlídku tradičního
divadla v Třebíči a Femad v Poděbradech

Vyhlašovatel a hlavní pořadatel:

Město Rakovník, oddělení Kulturní centrum

Spolupořadatel:

Divadelní spolek Tyl Rakovník za finanční
podpory grantu Ministerstva kultury
České republiky

Ceny a upomínkové předměty věnovaly:

Město Rakovník, oddělení Kulturní centrum
Potraviny U Lutovských Rakovník

PROGRAM

Čtvrtek 27. března 2003

Tylovo divadlo 14.30 hodin

Antonín Přidal, Oldřich Daňek

MALÉ NOČNÍ HRY

Divadýlko na dlani Mladá Boleslav

Tylovo divadlo 19.30 hodin

Carlo Goldoni

POPRASK NA LAGUNĚ

Divadelní sdružení Tyl Bakov nad Jizerou

Pátek 28. března 2003

Tylovo divadlo 10.00 hodin

John Millington Synge

HRDINA ZÁPADU

Divadlo LUNA Stochov

Tylovo divadlo 15.00 hodin

Oldřich Daňek

NÁSTUP DAM

Divadelní spolek Svatopluk Benešov

Tylovo divadlo 19.30 hodin

Lupinec & Co.(Lupinec, Říha, Vojtíšková)

HOTEL INFERCONTINENTAL

Divadlo V.A.D. Kladno 2

Sobota 29. března 2002

Tylovo divadlo 10.00 hodin

Ladislav Langr

KRÁLOBRANÍ

Divadelní spolek Jiří Poděbrady

Tylovo divadlo 15.30 hodin

Marie Litošová, Milan Pokorný

CESTA DO BETLÉMA aneb PUTOVÁNÍ

TŘÍ KRÁLŮ aneb JAK TO URČITĚ

NEBYLO

Divadlo LUNA Stochov

Tylovo divadlo 19.30 hodin

Jaroslav Kodeš

DĚVČATA aneb KRVAVÁ SUITA

Divadelní spolek Tyl Rakovník

Neděle 30. března 2003

Tylovo divadlo 10.00 hodin

HOST PŘEHLÍDKY

INDICKÁ INSPIRACE

Taneční skupina DAMARU Praha

Tylovo divadlo 11.30 hodin

VYHLÁŠENÍ VÝSLEDKŮ

A ZAKONČENÍ PŘEHLÍDKY

Divadýlko na dlani Mladá Boleslav

Čtvrtek 27. března 2003

Tylovo divadlo

14.30 hodin

Antonín Přidal, Oldřich Daněk

Malé noční hry

Poněkud temné příběhy z mlhavé minulosti osvětlí ostří vztahů mezi muži a ženami

Hudbu složil:

Martin Herrmann

Hudební doprovod:

Jiří Filip

Návrh scény a kostýmů:

Divadýlko na dlani

Realizace scény a rekvizit:

Truhlářství Horák,

Dalovice

Petr Matoušek

Realizace kostýmů:

Angelina Jelínková

Antonín Přidal

Sen ve třech

Kostka

Petr Matoušek

Nožík

Jiří Filip

Dívka

Kateřina Krušková

Režie

Radek Kotlaba

Oldřich Daněk

Zdaleka ne tak ošklivá

Prokop

Libor Ševců

Adléta

Jitka Bartošová

Režie

Petr Matoušek

Antonín Přidal

Pěnice s Loutnou

Pěnice

Simona Hájková

Loutna

Kateřina Krušková

Stará osoba

Jeník Hejdrych

Režie

Radek Kotlaba

Délka představení 90 minut

Hraje se s přestávkou

Premiéra 20. dubna 2002

SLOVO O HŘE:

Noc je zvláštním časem, kdy nás přichází navštěvovat sny. Noc všechny naše prožitky umocňuje až k nesnesení. Noc zastihla naše svědomí v „nedbalkách“. V noci se milujeme. Do noci se utíkáme před sebou samými. V noci se bojíme. V noci se všechno ozývá jinak. Noc je určena především spánku. V noci potkáváme smrt. Pojďte do nočního času s několika postavami, zdánlivě velmi vzdálenými. Pojďte si poslechnout nejen co vám budou povídat, ale i – o čem budou mlčet. Nebo se bojíte nočního ticha?

„...“, že se tak někdo bojí ticha. Že se tak někdo bojí spát. To snad jenom zloděj nebo vrah.“

Antonín Přidal (*1935 v Prostějově)

Studoval anglistiku a hispanistiku na FF MU v Brně. V 60. letech redaktor brněnského rozhlasu. V 70. a 80. letech překládal beletrii (např. P. White, I. B. Singer, D. Lodge, W. Shakespeare atd.) od roku 1990 přednáší o jazyce a literatuře na divadelní fakultě JAMU, externě spolupracuje s ČT (autor debatních pořadů Klub netopýr a Z očí do očí). Je autorem básnických sbírek, rozhlasových her (Všechny moje hlasy), filmových scénářů (Straka v hrsti) i divadelních her (Komedie s Quiotem, Sáňky se zvonci).

Oldřich Daněk (1927–2000)

Český režisér, scénárista a spisovatel. Nejplodnější český poválečný dramatik. Autor několika desítek divadelních a rozhlasových her, filmových a televizních scénářů i několika románů. Narodil se v Ostravě vystudoval herectví na Pražské divadelní akademii múzických umění u Karla Högra a Ladislava Peška a režii na téže škole u Jindřicha Honzla. Působil jako režisér v Hradci Králové, jako umělecký šéf činohry Divadla F. X. Šaldy v Liberci. Od roku 1957 byl scénáristou a od roku 1958 i režisérem Filmového studia Barrandov, a to až do roku 1973, odkdy pracoval na volné noze.

SLOVO O SOUBORU:

Divadýlko na dlani vzniklo na sklonku léta 1998. První inscenací byla hra „Jeden den velkokněžny“, která vznikla podle literární předlohy Oldřicha Daňka. Její premiéra (6. června 1999) odstartovala oficiální historii souboru. V následujících letech přibýly krom divadelních představení (V. K. Klicpera – „Žižkův meč“ premiéra 1999, A. Goldflam – „Horror“ premiéra 2000, V. Strnisko – „Goldoniáda“ 2001, „Malé noční hry“, 2002 a „Lásky hra šalebná“ 2002) i další projekty, které připravilo samo Divadýlko na dlani anebo na nich výrazně participovalo. Mezi jinými můžeme jmenovat účinkování na mlado-boleslavských středověkých jarmarcích (1999 – 2002), kde jsme připravili historická intermezza, která divákům pomohla dokreslit období jednotlivých jarmarků. Další významný projekt, který vznikl za finanční podpory města Mladá Boleslav je „Léto na dlani“. Stručně se dá charakterizovat jako letní pleněrová scéna. V letošním roce připravujeme 3. ročník. Krom těchto, pro soubor významných a větších akcí vystupujeme pravidelně i na drobnějších podnicích, jako jsou jarmarky, hraní pod širým nebem apod. Od roku 2000 jsme občanským sdružením. V současné době máme 23 členů.

Kontaktní adresa na soubor:

Petr Matoušek

17. listopadu 1174

293 01 Mladá Boleslav

tel.: 326 321 131 – zam.

326 724 386 – do bytu

E-mail: matousek@dragon.cz

<http://nadlani.mb-net.cz>

Divadelní sdružení Tyl Bakov nad Jizerou

Čtvrtek 27. března 2003

Tylovo divadlo

19.30 hodin

Carlo Goldoni

Poprask na laguně

Režii protřpěla: Mgr. Magda Melicharová
Scénu postavil: Petr Nedvěd sen.
Kostýmy spíchla: Miloslava Nedvěďová
Světlem svítí: Jiří Adam
Hudbu pouští: Petr Nedvěd jun.
Inspici provádí: MUDr. Vlasta Bobková
Text sleduje: Miloslava Nedvěďová

Osoby a obsazení:

Toni, patron rybářské bárky	Petr Nedvěd sen.
Paní Pasqua, žena	
patrona Toniho	Mgr. Ivana Kavanová
Lucietta, sestra patrona Toniho	Magda Fantová
Titta-Nane, mladý rybář	Miloslav Masopust
Beppo, bratr patrona Toniho	Jan Kavan
Patron Fortunato, rybář	Jaroslav Vrabec
Paní Libera, žena p. Fortunata	Dana Janečková
Orsetta, sestra paní Libery	Vlasta Šléglová
Checca, sestra paní Libery	Zuzana Antošová
Patron Vincenzo, obchodník	MUDr. Stanislav Melichar
	Filip Novák
Toffolo, lodičkář	
Isidoro, koadjutor	Stanislav Melichar
u trestního soudu	Martin Štoll
Komisař, soudní posel	Petr Nedvěd jun.
Čahoun, prodavač dýní	

Délka představení 110 minut

Hraje se s přestávkou

Premiéra 31. května 2002

O čem je „poprask“?

Poprask o poprasku. Poprask v pojetí obyvatel rybářské vesnice někde v Itálii se točí kolem sousedských vztahů a lásky. Velmi dobrá kombinace na vytvoření poprasku.

Všichni se sem tam poperou, zanádlávají si a nakonec spolu zase sedí na zápraží a paličkují krajky.

Kdo je to Carlo Goldoni?

Velmi chytrý Ital. O jeho inteligenci svědčí jen dva následující citáty:

Jestliže se žena doopravdy hněvá, polibkem to nespraviš. Zde pomohou nejméně tři polibky.

Svět je nádherná kniha, ale nemá cenu pro toho, kdo v ní neumí číst.

SLOVO O SOUBORU:

Letos v Bakově oslavujeme 130 let trvání Ochotnického divadelního spolku Tyl, ale věkový průměr členů našeho souboru je podstatně nižší. I když od minulého roku fungujeme jako občanské sdružení s názvem Divadelní sdružení Tyl, navazujeme na tradice a činnost svých ochotnických předchůdců, a ti byli v mnoha případech našimi dědečky, strýčky, otci nebo matkami a babičkami. Dá se říci, že už třetí sezónu opa-

novala bakovské jeviště mladá divadelní generace, a že se vedle svých starších kolegů čile prosazuje. Dramaturgie našeho souboru se zaměřuje především na divadelní komedie a vychází i z typového složení našich členů. Z nedávné minulosti bych chtěla připomenout nastudování např. Renčínovy hudební komedie „Nejkrásnější válka“ na motivy antické Lysistraty, hry „Lumpacivagabundus“ od J.N. Nestroye, Feydauovu komedii „Ten, kdo utře nos“, kterou jsme s úspěchem uvedli na „Bechyňském Perlení“ v r. 2001, hráli jsme ji i v Sušici, Poděbradech aj. V loňském roce jsme v Bechyni i u vás v Rakovníku uvedli hru J. Patricka: „Rajčatům se letos nedaří“. Jsme rádi, že i letos se můžeme zúčastnit vašeho festivalu se hrou C. Goldoniho „Poprask na laguně“, ve které si s chutí zařadila ta „hezčí a mladší“ část souboru v režii Mgr. Magdy Melicharové.

MUDr. Vlasta Bobková, předsedkyně Divadelního sdružení Tyl, Bakov nad Jizerou

Kontaktní adresa na soubor:

MUDr. Vlasta Bobková
Komenského sady 247
294 01 Bakov nad Jizerou
te.: 326 396 487 – zam.
326 781 611 – do bytu
E-mail: hyka.tomas@tiscali.cz
v.bobkova@jippimal.cz

Divadlo LUNA Stochov

Pátek 28. března 2003

Tylovo divadlo

10.00 hodin

John Millington Synge

Hrdina západu

Senzační komedii z venkova irského, kde spatříte jednoho západního playboje, jednu kdejakou kterakou, co si neumí vybrat, jednoho opatrného a počestného křesťana, jednu chtivici–vdovu vražedkyni, spoustu načerno pálené kořalky, oživilou mrtvolu a spoustu dalších úžasných senzacností!!!

Režie, dramaturgie,

scéna, kostýmy a tak vůbec: Kateřina Baranowska j.h.

Pohybová a hudební

spolupráce, výroba scény: Michal Benda j.h.

Účinkují a někteří i hrají:

Krista Mahon,

západní playboy

Pegeen Flahertyová,

holka na vdávání

Shawny, opatrný

a poctivý křesťan

Vdova Quinová,

opuštěná vražedkyně

James Michael Flaherty,

hospodský

starý Mahon, mrtvý otec

Holky z hor

Kumpáni

Petr Bláha Nejedlý j.h.

Daniela Šteruská

Michal Isteník

Iva Dvořáková

Jarda Vrba

Milan Pokorný

Šárka Vyskočilová

Michaela Böhmová

Radovan Doubrava

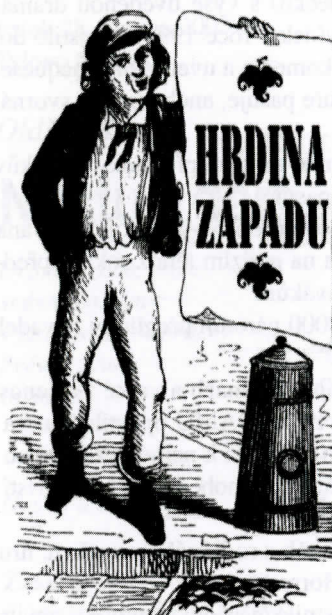
Martin Volf

Délka představení 105 minut

Hraje se s přestávkou

Premiéra 20. února 2003

SLOVO O HŘE:

Hru *The Playboy of the Western World* napsal John Millington Synge (1871–1909) v roce 1902. Její vznik souvisí s tzv. „irským literárním obrozením“, kdy si Irsko začalo kolem roku 1900 prosazovat svou uměleckou nezávislost na Anglii. Hry J. M. Syngea nebyly přijímány zrovna kladně, Hrdina západu byl považován přímo za urážku irské národní povahy. Všude, kde se hrál,

docházelo k demonstracím. Sám Synge o své hře tvrdí, že nepoužil víc než dvě tři slova, která nezaslechl mezi irskými vesničany a že i ty nejdivočejší nápady v této hře blednou ve srovnání s tím, co lze zaslechnout v irských venkovských chalupách.

Téma hledání hrdiny, jehož „hrdinskost“ je poměřována velikostí zločinu, který spáchal, je stále aktuální – zvláště při pohledu na dnešní programy TV. My se pokusili s vědomím závažnosti tohoto tématu nezapomenout hlavně na to, že hra je především komedií s lehce absurdní zápletkou.

SLOVO O SOUBORU:

Divadlo LUNA Stochov

- vzniklo v prosinci 1994
- uskutečnilo první premiéru v květnu 1995: S. I. Witkiewicz – Blázen a jeptiška
- v roce 1996 osvětila múza a uvedlo vlastní dramatizaci povídek pražského německého spisovatele Franze Kafky pod názvem „On a oni, aneb Může to potkat i Vás...“

- v roce 1997 uskutečnilo zahraniční zájezd – Hanau nad Mohanem (Německo) s výše uvedenou dramatisací Kafkových povídek v roce 1997 se pustilo do své první opravdové komedie a uvedlo hru Jacquese Préverta „Roura k rouře pasuje, aneb Vzorně svorná rodina“
- v roce 1998 se zúčastnilo národní přehlídky Šrámkův Písek (Roura k rouře pasuje)
- v roce 1999 se zamilovalo do hry „Pokojíček“ Jana Antonína Pitínského a na podzim téhož roku ji předvedlo stochovským divákům
- se zúčastnilo v roce 2000 národní přehlídky Divadelní Třebíč (Pokojíček)
- po několika individuálních cenách a velké zkušenosti a absolvování herectví na DAMU opustila Nataša Gáčová (prý jen zatím) a přešla k neméně zdatnému souboru, do profesionálního Činoherního klubu v Ústí nad Labem
- uvedlo v roce 2001 příběh z rodinného prostředí, hru Arnošta Goldflama „Horror“
- se s „Horrorem“ zúčastnilo národní přehlídky amatérského činoherního divadla FEMAD Poděbrady / Divadelní Třebíč 2002
- v rámci tvůrčí skupiny Milana Pokorného a spol. uvedlo 12. 10. 2002 premiéru hry Marie Litošové „Putování Tří králů, aneb Cesta do Betléma“
- na leden 2003 připravilo hru Luboše Fleischmanna „Proměna“, kterou napsal podle povídky Franze Kafky
- 20. února 2003 uskutečnilo premiéru inscenace hry J. M. Syngeho „Hrdina západu“ pod režijním vedením Kateřiny Baranovské
- a nyní již přeje všem divákům nezapomenutelné divadelní zážitky a těší se na další a další shledání ...

LUNA Stochov

Kontaktní adresa na soubor:

Luboš Fleischmann
Mírové náměstí 263
273 03 Stochov
tel.: 312 651 262 – zam.
312 652 650 – do bytu
E-mail: ts.stochov@quick.cz

Divadelní spolek Svatopluk Benešov

Pátek 28. března 2003
Tylovo divadlo

15.00 hodin

Oldřich Daněk

Nástup dam

Dramatizace, režie,
scéna, kostýmy:
Výtvarná spolupráce:
Světla, zvuk:
Inspice:

Josef Pšenička
Jarmila Sokolová
Radim Kulhan
Zdena Fuksová

Osoby a obsazení:

Záskok pro Sissy

Císařovna Alžběta (Sissy), manželka Františka Josefa I. Kateřina Schrattová, herečka Hradního divadla	Slávka Rýdlová Stáňa Němcová
Mikuláš Kiss von Ittebe, uherský šlechtic, manžel Kateřiny Schrattové Intendant Hradního divadla Komorná císařovny Alžběty	Radek Matoušek Jiří Škoda Jana Šimůnková Lída Horáčková

Jeden den Velkokněžny

Velkokněžna Kateřina Alexejevna, pozdější K. Veliká	Martina Konvalinková
Velkokníže Petr, pozdější Car Petr III. Šuvalov, hodnostář dvora panující carevny Alžběty Stambke, velkokancléřův sekretář Poniatowsky, polský vyslanec u carského dvora Naryškin, přítel velkoknížecího domu	Ladislav Musil Jiří Škoda Miloš Kulhan Radek Matoušek Roman Mondschein Jiří Hřebíček

Čokogolov,
komorník
Marusja,

Petr Konvalinka
Lída Horáčková
Jana Šimůnková

Délka představení 100 minut
Hraje se s přestávkou
Premiéra 26. června 2002

NÁBYTEK SERVIS

Kutnohorská 359/80, 109 00 Praha 10
www.nabytekservis.cz

Malo-velkoobchod materiálů pro truhláře, stavebníky a kutily, nábytek

SLOVO O HŘE:

V šedesátých letech minulého století napsal Oldřich Daňek televizní inscenaci Hříčky o královnách. Později vyšly knižně, doplněné o další texty, které byly původně vytvořeny pro divadlo. Vznikl tak soubor vtipných povídek, z nichž žádná svou délkou nedávala možnost inscenovat ji jako celovečerní divadelní hru. Všechny však nabízely vtipné dialogy a Daňkovu moudrost a laskavost. Snad právě proto se zrodil nápad některé z nich zdramatizovat. A asi to byla také úcta k panu Daňkovi. – Vždyť jeho hrou Kulhavý mezek začal Divadelní spolek Svatopluk Benešov svou pravidelnou činnost.

SLOVO REŽISÉRA:

S rolí Vambery v Kulhavém mezku jsem se s tvorbou Oldřicha Daňka nesetkal poprvé. Před lety jsem viděl hru Zdaleka ne tak ošklivá, jak se původně zdálo v provedení paní Brejchové a pana Hanzlíka, pro které byla vlastně napsána. Tuto inscenaci jsem pak viděl v režii Ludvíka Němce v Bystřici. Bylo to vynikající představení, které ve mně zanechalo hluboký zážitek. Byl jsem proto velmi potěšen když mě byla Pavlem Němcem nabídnuta role Prokopa v říčanském nastudování této hry. Později jsem si pod režii Jana Hejrala v Josefově Dole zahrál krále Ladislava. Za tutu roli jsem na celostátní přehlídce v Holicích obdržel zvláštní cenu. A možná právě zde jsem se rozhodl, že jestli se

pokusím o vlastní režii, bude to něco z tvorby Oldřicha Daňka. A tak vznikly DÁMY. Nevznikly by však bez obětavé práce členů i hostů DS Svatopluk, za kterou jim právem náleží můj dík a poděkování.

Josef Pšenička

SLOVO O SOUBORU:

Před léty působil v Benešově divadelní soubor Svatopluk Čech. Mezi příznivci divadla získal přezdívku „Svaták“ a ta mu vydržela až do roku 1968, kdy byla jeho činnost násilně ukončena. Tehdy nebylo mocným po vůli, aby se lidé příliš scházeli, už vůbec se nelíbilo, pokud měli poslouchat moudrá slova. V divadle je navíc možné nahlédnout ještě hlouběji a nalézt ještě cosi dalšího, co se za slovy skrývá. Divadlo má obrovskou sílu právě proto, že diváci jsou přítomni vzácnému okamžiku zrození; každé představení je takovým zrozením. Z knížky je možné ještě před jejím vydáním „závadné“ partie odstranit, z filmu či rozhlasové nahrávky lze nepohodlné partie vystříhnout, ale na divadle může přítomný cenzor jen sledovat, co se právě dnes urodí a potom... Právě, že až potom. Ale vyřčené už bylo vyřčeno, zahráné už bylo zahráno, chápavými diváky bylo pochopeno a nelze to vzít zpět. Tenkrát však bylo možné vzít lidem divadlo a to se právě v Benešově stalo. Když jsme přemýšleli o založení divadelního spolku, nedalo nám mnoho přemýšlení, jak jej nazvat. Protože jsme nechtěli pokračovat v přervané tradici, ale zároveň jsme

se chtěli k odkazu našich předchůdců přihlásit, vznikl Divadelní spolek Svatopluk Benešov. Byli bychom šťastni, kdyby se náš spolek dostal do podvědomí benešovské kultury alespoň tak, jako to dokázal „Svaťák“. Víme, že je před námi dlouhá cesta.

Pavel Němec

Kontaktní adresa na soubor:

Pavel Němec

Jiráskova 647

256 01 Benešov

tel.: 732 528 603 (kdykoliv) – zam.

317 725 804 (večer) – do bytu

E-mail: pavel.nemec@logos.cz

Potraviny u Lutovských

Husovo nám. Rakovník

Divadlo V.A.D. Kladno

Pátek 28. března 2003

Tylovo divadlo

19.30 hodin

Lupinec & Co.

Hotel Infercontinental

Scénář:

Lupinec & Co.

(Lupinec, Říha, Vojtíšková)

Režie, scéna, kostýmy:

V.A.D.

Zvuk:

Leopold Žvahlav

Světla:

Dederon S. Viola

Logistika, technika:

Sergej Husmarov

a Jiří Brzda

Hudba a zvuky:

Dan a Zuzana Vojtíškoví,

nahrávací studio IRONIE

Osoby a obsazení:

Vodník

Richard Smutný

Žena

Růžena Röntgenová

Polednice

Zuzana Vojtíšková

Matka

Jasanka Kajmanová

Upír

Vilém Říha

Zahrádkáři

R. Smutný

S. Majerová

Recepční

František

Šlukovrbovec

Vedoucí

Kazimír Lupinec

Hexina

Jasanka Kajmanová

manželé Milerovi

V. Říha

R. Röntgenová

Délka představení 65 minut

Hraje se bez přestávky

Premiéra 22. prosince 2002

SLOVO O HŘE:

HOTEL INFERCONTINENTAL je v pořadí třetí hra divadla V.A.D. Kladno. Její premiérou 20.10.00 práce na scénáři v podstatě teprve začaly, když byla nejdelší ze čtyř povídek (vlastní „Hotel“) rozpracována v samostatnou hru. Rekonstrukci provedla firma na obrábění divadelních her Lupinec & Co. Když se po několika reprízách ukázalo, že to byla chyba, přiklonilo se divadlo zpět k „povídkovému“ řešení a úpravu reklamovalo. Firma Lupinec & Co. jí přibrousila, nastavila, vyleštila a poslala s omluvou zpět. Povídky se v nové úpravě vrátily a vlastní Hotel byl zkrácen o několik minut a postav. Tři krátké a jedna dlouhá povídka staví tradiční pohádkové bytosti do kontextu současného světa, čímž se nastoluje otázka: kde končí lidské a začíná nadpřirozené...

SLOVO O SOUBORU:

DIVADLO V.A.D. KLADNO uvedlo od svého vzniku r. 98 tři hry vlastní výroby. První – SÁGA RODU RAS-SINI je groteskami prošpikovanou sondou do života (a smrti) italské mafie, ROZPAKY ZUBAŘE SVATO-PLUKA NOVÁKA je nevkusná interaktivní hra z neblaze známého prostředí zubní ordinace. Hra HOTEL INFERCONTINENTAL je zatím poslední. Tragikomický ráz her vychází zpravidla z jejich specifických prostředí. Hry jsou režimovány kolektivně a neustále se vyvíjí, takže má cenu na ně chodit znovu a znovu. V současné době vzniká scénář další autorské hry – tentokrát z prostředí kosmické lodi a zároveň část souboru pracuje na prv-

ním neautorském projektu divadla – dramatizaci povídky KOŠERÁK od I. B. Singera. Soubor pořádá také různé kulturní akce. Vžily se např. tzv. GALAPLESY – plesy, odkazující svými tématy k jednotlivým prostředím her divadla (mafie, dentistika, peklo). Nedávno vznikl cyklus HOST, aneb V.A.D. SE KONKURENCE NEBOJÍ, ve kterém V.A.D. představuje kladenskému publiku netradiční amatérské divadelní projekty. V.A.D. je podpořované magistrátem města Kladna.

Více informací naleznete na www.webpark.cz/vad

V.A.D. Kladno

Kontaktní adresa na soubor:

Jan Červený

Josefa Čapka 740

272 01 Kladno

tel.: 777 663 339 – zam.

312 663 993 – do bytu

E-mail: lupimec@seznam.cz

Divadelní spolek Jiří Poděbrady

Sobota 29. března 2003

Tylovo divadlo

10.00 hodin

Ladislav Langr

Králobraní

Historické drama z jara roku 1471.

O moc a třeba i o samostatnou královskou korunu může usilovat každý, ale ten kdo se nechce zašpinit, zřejmě navždy zůstane jen divákem...

Režie a výprava:

Ladislav Langr

Představení řídí:

Vlasta Kočová

Hudba:

Jan Frič

Realizace kostýmů:

Martina Křížová,
Růžena Rychecká

Technická spolupráce:

Petr Bárta
Jiří Folprecht
Zdeněk Havlas
Petr Kvapil
Jakub Liška
Jiří Pospíšil
Martin Pospíšil
Petr Švec
Marie Vlková
Eva Pudilová
Lenka Špringerová

Osoby a obsazení:

Johana z Rožmitálu,

královna vdova

Přibík ze Strže,

královnin důvěrník

Alžběta z Janovic,

královnina důvěrnice

Hynek z Poděbrad, říšské kníže,

syn Jiřího z Poděbrad

Gerda, lazebnice

Jindřich z Poděbrad, říšské

kníže, syn Jiřího z Poděbrad

Nataša Doležalová

Milan Hromjak

Helena Lišková

Jan Novák

Barbora Bilinová

Martin Daněk

Žofie, abatyše kláštera sv. Jiří
Albrecht Saský, zvaný Srdnatý,
saský vévoda

Háta, stará služebná

na královském dvoře

Markéta Poděbradská

ze Žeberku,

sestra Jiřího z Poděbrad

Jan z Rabštejna,

vyšehradský probošt

Beneš z Veitmile,

purkrabí na Karlštejnu

Zdeněk ze Šternberka, vůdce

katolické jednoty panské

Vítek z Klinštejna, páže

Ludmila, dcera Jiřího

z Poděbrad

Marie, služebná

na královském dvoře

Ondřej z Janovic,

syn Alžběty z Janovic

Mnich, zběhlý klerik

Matěj Sršatec,

vysloužilý zbrojnoš

Němejc, zbrojnoš

Ryšavec, zbrojnoš

Dluhoš, zbrojnoš

Anežka, služebná

Spousta, zbrojnoš

Jana Pospíšilová

Petr Bárta

Eva Nováková

Bedřiška Rybáčková

Milan Hercik

Zdeněk Havlas

Václav Charbuský

Martin Kočí

Jana Langrová

Karolína Lišková

Václav Dobiáš

Karel Lhotský

Jiří Pospíšil

Petr Svoboda

Martin Vácha

Martin Vácha

Eva Pudilová

Martin Pospíšil

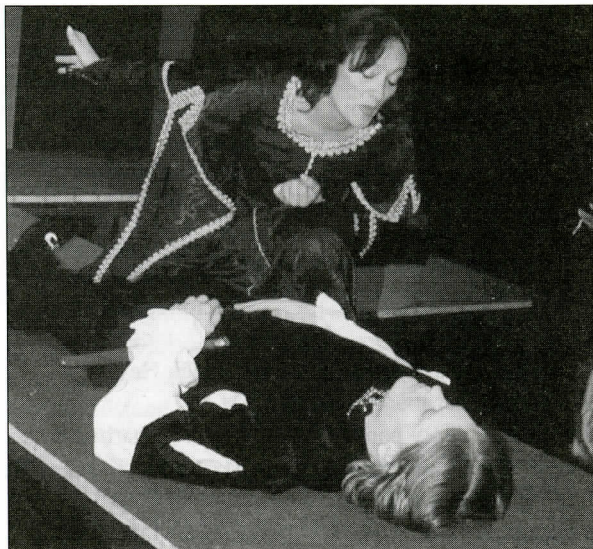
Délka představení 145 minut

Hraje se s přestávkou

Premiéra 19. dubna 2002

SLOVO O INSPIRACI:

František Palacký v Dějinách národu českého připomíná i jednu méně známou událost z roku 1470. Toho léta ležel Jiří z Poděbrad s celou zemskou hotovostí na Jižní Moravě. Situaci využil uherský král Matyáš, který se nečekaně 25. srpna objevil se svou obávanou kumánskou jízdou až u Kolína a chystal se rychlým útokem obsadit Prahu. Hrozilo vážné nebezpečí, že hlavní měs-

to království padne do rukou nepřátel. Zaskočená Praha narychlo svolala zemskou domobranu a do čela vojska, které pak vyrazilo proti Uhrům, se odhodlaně postavila sama královna Johana. Vojenská akce byla překvapivě úspěšná. Nejen, že se obráncům sídelního města podařilo krále Matyáše odrazit, ale dokonce jej zahnali zpět na Moravu až k Telči.

A právě tahle drobná epizoda z českých dějin může přivést k zamyšlení, jak statečnou a rozhodnou ženou asi muse-
la být královna Johana z Rožmitálu. Energická manželka Jiřího z Poděbrad se navíc prý velmi dobře orientovala v zákulisí dvorské politiky a jako členka královské rady se podílela i na mnoha důležitých rozhodnutích. Však se také v té době po Praze povídalo, že do panování se až příliš často plete „vrkoč“, tedy královna. Od roku 1458, kdy byl Jiří z Poděbrad zvolen českým králem, se Johana marne snažila otěhotnět. I proto, místo běžné životní náplně tehdejších šlechticů spočívající v každoročních porodech urozených potomků, měla Johana zřejmě dost času na politiku, kterou vyměnila za nenaplněné těhotenství. O její angažovanosti v politice vypovídá také skutečnost, že ještě v letech 1473 – 1474 zastávala úřad správce království, který ji udělil mladý král Wladislav Jagellonský.

To je tedy hlavní inspirace k příběhu o české královně, která ač na vrcholu sil, je po smrti manžela nucena odejít

do nechtěného vdovského ústraní. Byl to úděl, který tak energická, ambiciózní žena přijala bez výhrad?

SLOVO AUTORA:

Ta hra je sice historická, prolínají se v ní skutečné i fiktivní postavy, ale především je o lidech.

Bez ohledu na to, v jaké době žili či žijí. Je o lidských vášních, láskách, stejně jako o nenávisti a lidské ubohosti. Je to hra o touze mít moc, o šízravé chuti ovládat druhé. Je to navíc hra středověká, a proto je i trochu krutá, ostatně takový byl středověk. Od té doby se lidé hodně změnili, také prostředky se proměnily. Dnes už nevedeme války pro každé krivé slovo a vražda už rovněž naštěstí není běžným nástrojem politického boje. I samotné intriky jsou méně krvavé, i když měřítkem krutosti zdaleka nemusí vždy být jen potoky prolité krve. Mravy se sice skutečně zjemnily, ale ona často iracionální touha ovládat druhé, touha mít výsady, touha mít moc nad jinými, dominovat svému okolí, to vše v mnohých z nás zůstalo a zdaleka při tom nemusí jít jen o rozměr celého království.

Takový příběh je vždycky velká výzva. Určitě nejsem ani první a zdaleka ne poslední, koho podobně silné téma zaujalo. Tím spíš, když také současně objevuji, jaké že je psaní velké dobrodružství.

Při literární tvorbě mě omezují jen vlastní schopnosti a fantazie. Jinak se skutečně nemůžu na nic a na nikoho vymlouvat. Je to dobrodružství osamělého běžce, který kdykoli se mu zachce, vybíhá krajinou vlastních snů. Pravda, někdy těžkopádně klopýtám, abych jindy zase s lehkostí vážky přeskakoval z jedné počítačové klávesy na druhou. Ale protože nemám rád samotu, tak když už doběhnu do cíle, pokaždé se v napjatém očekávání obklopím přáteli, se kterými chci svůj text převést z papíru na jeviště. A to je další dobrodružství – radost i šílenství. Ovšem v tomto případě to je již dobrodružství kolektivní. Jenže je to také chvíle, kdy si dobrovolně pohrávám s vlastním duševním zdravím. To je čas zkoušek, kdy se všichni občas přeme o malichernosti, maličkosti řešíme jako kardinální otázky a zásadní problémy považujeme za maličkosti. Ale stejně jdu do toho znovu a znovu s chvějící se nadějí, že třeba právě teď zažiji okamžik štěstí. A pokud se ptáte, jaké že je to štěstí, tak je to prá-

ce, která se podařila a která si našla svého diváka.

Dr. Ladislav Langr (1959)

Absolvent fakulty žurnalistiky UK, postgraduální studium DAMU – umělecká kritika. Novinář. Člen Divadelního spolku Jiří od roku 1974.

Králobraní je v pořadí čtvrtá režie a druhá ze tří her, které ve volných chvílích dosud naklepal na počítači.

Slovo o rodinných poměrech Jiřího z Poděbrad:

Budoucí český král se údajně narodil někdy mezi 20. – 24. dubnem roku 1420, snad v Poděbradech. Jeho otec Viktorín z Poděbrad (1403 – 1427) navzdory svému mládí patřil k předním kališnickým pánům. Zato Jiřího matku poněkud obklopují záhady. Oficiálně jí sice byla Anna z Vartenberka, ale pokud později chtěl někdo krále Jiřího urazit, tak o něm tvrdil, že je král „snopek“ či „došek“, což byly dobové symboly nemanželského původu...

Jiří měl tři mladší sestry a to Alžbětu, Kateřinu a Markétu. Historie však o nich až na velmi kusé útržky mlčí. První ženou Jiřího z Poděbrad byla Kunhuta ze Šternberka (1422 – 1449), která se v 18 letech provdala za Jiříka a z osmiletého manželství měla šest (sedm?) dětí, včetně posledních dvojčat, jejichž porod také přivodil předčasnou smrt paní Kunhuty. Rok po pohřbu se Jiří z Poděbrad znovu oženil. Tentokrát si vzal za manželku Johanu z Rožmitálu, jejíž datum narození není bezpečně prokázáno. Zato víme, že zemřela na Mělníku v roce 1475. Třebaže byla vychovávána jako katolička, přijala kališnickou víru manžela. Bohužel, všechny tři děti, které měla s Jiříkem, porodila před korunovací, což značně komplikovalo případné Poděbradovy dynastické plány. Ač se Johana snažila všemožně léčit z neplodnosti, po roce 1458 na svět už legitimního a nepochybnitelného následníka trůnu nepřivedla. A jak to tedy bylo s dětmi? Po údajné prvorozené dceři narozené pravděpodobně v roce 1441 se bez konkrétnější zmínky jakoby slehla zem. Nejstarší z mužských potomků byl Boček (1442 – 1496), který byl snad mentálně, snad fyzicky postižený a převážně žil na Jičíně zcela odloučen od rodiny. V roce 1443 se narodil Viktorín (+1500), fakticky považovaný za prvorozeného. Čtvrtým dítětem byla Barbora (1444 – 1488) provdaná za Jindřicha z Lipé. Zřejmě nejradši měl Jiřík syna Jindřicha (1448 – 1498). Po něm přišla na svět ještě v ro-

ce 1449 pro Kunhutu osudná dvojčata Kateřina (+1464) a Zdeňka (+1510). Kateřina byla provdána za uherského krále Matyáše Korvína, ale již jako patnáctiletá zemřela rovněž při porodu. Zdeňku v rámci dynastických svazků určili za manželku Albrechta Saského, přičemž Albrechtova sestra Kateřina byla pro změnu provdána za čtvrtého Poděbradova syna Hynka (1452 – 1491). Ten byl prvorozeným dítětem Johany a do historie vstoupil také jako básník ovlivněný nastupující italskou renesancí. Předposlední Jiřího dcerou byla Ludmila (1456 – 1503), původně předurčená jako manželka polského Wladislava. Pro nezáměm polské strany nakonec dostala za manžela lehnického knížete Fridricha. Nejmladší dítě pak pojmenovali jako Anežku (*1457), ale to je skoro tak všechno, co je o této dívce známo...

SLOVO O SOUBORU:

Ochotnické divadlo se v Poděbradech začalo hrát v odsvěcené poděbradské kapli už v roce 1820. Dnešní divadelní spolek pak založili nadšenci v roce 1861 a počínaje tímto datem se stala jeho činnost nepřetržitou součástí historie města. O dvacet let později získaly Poděbrady přestavbou bývalých dragounských kasáren své první stálé divadlo. To však v roce 1937 naneštěstí vyhořelo. Jeho pokračovatelem se stalo v roce 1942 Divadlo Na Kovárně, zbudované na prvním. V té době spolek přezíval víceméně symbolicky. Teprve na přelomu tisíciletí s příslibem znovutevření divadla opět došlo k výraznému oživení činnosti souboru, který si nyní plnými doušky vynahrazuje léta divadelního půstu. O tom svědčí i bilance roku 2001, kterou tvoří 4 divadelní premiéry, 28 repríz a dvě komponovaná pásma. K tomuto je navíc třeba ještě připočítat organizaci „24 hodin čtení“ stejně jako aktivní spolupořadatelství celostátní divadelní přehlídky FEMAD.

DS Jiří Poděbrady

Kontaktní adresa na soubor:

Ing. Jiří Pospíšil

U Struhy 495, 290 01 Poděbrady

tel.: 325 637 173 – zam.

325 626 341 – do bytu

604 960 472

E-mail: soulibice@email.cz

Marie Litošová, Milan Pokorný

Cesta do Betléma aneb Putování tří králů aneb Jak to určitě nebylo

Režie:

Šárka Vyskočilová
a Milan Pokorný

Scéna:

Milan Pokorný

Realizace scény:

Milan Pokorný

Kostýmy:

Šárka Vyskočilová

Hudbu pouští:

František Kvasnička

Světla ovládá:

Karel Černý

Osoby a obsazení:

Kašpar

Milan Pokorný

Melichar

Jan Křivánek

Baltazarová

Jitka Syberová

Čert

Jaroslav Vrba

Berta Myrhovnice

Šárka Vyskočilová

Židě

Šárka Vyskočilová

Herodes

Luboš Fleischmann

Fata Morgena

Luboš Fleischmann

Andílek

Marie Pokorná

Andílek

Markéta Hanzlíková

Andílek

Kateřina Hanzlíková

Vypravěč

Iveta Filipová

Několik vět o oně věci:

V roce 2002, konkrétně 29. 1. 2002, tuším, že to bylo úterý, jsem uklízel svoji knihovnu a našel tuto hru. Bylo pro mě záhadou, jak se tento text dostal do mé knihovny, ani se nepamatuji, že by mi někdo o té hře referoval a třeba mi ten text dal. Přesto mě to nějak nevyvedlo z míry. Stávají se horší věci. Hlavní je, že se mi to líbilo. A tak máte možnost tuto divadelní hru vidět v našem zpracování. Museli jsme ji upravit, protože po přečtení originálu nastal problém. Originál je v podstatě loutkové představení a tu a tam se mihne živý herec. S představou, že by mohli exhibicionističtí herci byli zastíněni loutkami, jsem se nedokázal smířit a tak jsme to trochu otočili. Po půl roce zkoušení jsem nabyl dojmu, že by asi byly ty loutky lepší. Ale jako herci v čele se mnou jsme spokojeni, protože jsme přece jenom ukojeni. Amatérský ochotník je přece jenom amatérský ochotník, ochotný pro pět minut slávy udělat cokoli. Další problém nastal, když jsem originál přečetl podruhé. Ve hře se ZPÍVÁ !!! 99% ansámblu nemá ani páru o tom, jak fungují akordy a noty. Tento nedostatek, ale vůbec nevedl našemu herci (nebudu konkrétní – J. V.) a začal naprosto bez varování zpívat úvodní píseň. Tímto nás neuvěřitelně vyděsil, ale také přesvědčil, že tudy cesta nevede. A tady bych chtěl poděkovat zbylému 1% ansámblu co má hudební sluch, že sehnalo hudbymilovné anděly. A tak se i v našem představení bude zpívat (za 8 let existence DIVADLA LUNA poprvé).

Co říci o představení samém? No, není to špatný, záleží na míře vkusu.

*BaFte se dobře
Váš šéf U.R.S.M.P.*

Slovo o souboru: viz LUNA Stochov poprvé

Kontaktní adresa na soubor: viz LUNA Stochov poprvé

Délka představení 60 minut

Hraje se bez přestávky

Premiéra 12. listopadu 2002

Divadelní spolek Tyl Rakovník

Sobota 29. března 2003

Tylovo divadlo

19.30 hodin

Jaroslav Kodeš

Děvčata aneb Krvavá suita

Režie:

Jaroslav Kodeš

Dramaturgická spolupráce:

Vladimír Zajíc j.h.

Marie Kotisová j.h.

Choreografie:

Adéla Hejduková j.h.

Jiřina Krtičková

Hudba:

Leoš Janoušek

Scéna:

Hynek Bouček j.h.

Kostýmy:

Kateřina Baranowska j.h.

Zvuk:

Miloš Zamazal

Světla:

Petra Fraňková

Na výpravě se podíleli:

Milan Jakubský

Marcela Škábová st.

Pavel Tajčovský

Program navrhl:

Hudbu ve studiu

SUN MUSIC natočili:

David Mařík

Ondřej Lukeš

Hanka Joová,

Leoš Janoušek

Osoby a obsazení:

Paní Sára, majitelka souboru

Eva Kodešová st.

Patricie, korepetitorka

Radka Smýkalová

Izabela

Pavčina Tůmová j.h.

Gabriela

Eva Kodešová ml.

Anita

Marcela Škábová ml.

Elena

Veronika Bauerová

Délka představení 75 minut

Hraje se bez přestávky

Premiéra 3. května 2002

SLOVO O HŘE A INSCENACI:

Šest děvčat z valné většiny ve věku kolem dvaceti let a jeden postarší mužský. A ještě společná touha udělat představení. To byl začátek. Jenže o čem to představení má být a jaké? Proto následuje hledání ve světové dramatické literatuře, a potom okouzlení F. G. Lorcou. Ale co s tím dnes a tady? Najdeme takové téma, které by bavilo nás všechny, podaří se ho sdělit tak, aby zaujalo i diváky? A bude to ještě Lorca anebo vznikne něco úplně nového?

Rada diskusí s dramaturgem a herečkami (o víkendech, jindy jsme se z různých důvodů nemohli scházet, a to ani později) a konečně téma i námět byly na světě. Jenže! Jenže teď ještě dát dohromady písmenka do slov, vět a dialogů. A taky se musí trochu tancovat. Nejlépe flamengo! A taky trochu zpívat. Takže představy jsou tu, jen jak je ještě zhmotnit na jevišti? Nakonec onen postarší mužský musel usednout k počítači a začal psát nový text. Stránku po stránce, obraz po obraze. Ještě za tepla vše převádělo do vizuální podoby. Děvčata poctivě šprtala větičky, učila se aranžmá, a pak se větičky přepsaly, aranžmá se pochopitelně také změnilo a začínalo se znovu. A to nejedou. Pěkná šilenost. Pro obě strany. Pak přišla nutnost komponovat původní hudbu a natočit ji. První ani druhý autor nevyhověli. Až třetí splnil očekávání. Hrůza! Scéna bude naštěstí jednoduchá, zato kostýmy složité. I čtyři pro jednu herečku. Stihnou se děvčata vůbec převlékat? Zvládneme vše do premiéry ušít? A jak se v kostýmu bude tancovat? Ještě, že máme řadu ochotných pomocníků a odborníků.

A tak se psalo a paralelně zkoušelo, pak komponovalo, natáčelo, zpívalo a tancovalo, potom šilo, stavělo a natíralo. Do toho všeho ještě občas někdo omarodil, jindy přišly státnice, zkoušky na školách, dojíždění, lásky. Nechyběly ani nervy na pochodu a občas i slzičky. Všeho všude rok a pět měsíců do premiéry. Nakonec tak trochu došly síly na pořádný název hry. Jsou proto hned dva. Děvčata aneb Krvavá suita.

Byla to docela slušná zabíračka. Pro všechny. To o čem jsme chtěli hrát jsme si nakonec tak trochu i sami prožili na vlastním těle. Dokonce přišlo i miminko, nastoupily alternace, zodpovědnost k sobě, ale i ke kolektivu, roz-

hodování. Jak ve hře říká Izabela: „I špatné rozhodnutí je vždycky lepší než žádné.“ A to řešíme stále. Nejen při zkoušení této inscenace. Snad se výsledek martyria bude aspoň trochu líbit. Jiné přání jsme vlastně ani neměli.

Děvčata a jeden postarší mužský

Z historie Divadelního spolku Tyl:

V archivu spolku je doloženo, že první česky hrané divadlo bylo místními ochotníky sehráno v Rakovníku už v předminulém století, v roce 1812. Vzbudilo to ovšem podezření na úředních místech, že je to nekalá a buřičská činnost, a tak pan purkmistr další české hry zakázal. K novému pokusu došlo až v roce 1827. A od té doby až do roku 1872 se odehrálo celkem 176 představení, která měla probudit v lidech především lásku k českému jazyku.

Významným datem pro náš spolek je 28. září 1872. Tehdy se konala 1. valná hromada za přítomnosti 25 členů souboru, která tento den, po předcházejícím schválení stanov úřady, založila Divadelní ochotnickou jednotu TYL. Přestože spolek neměl svoje divadlo a musel se stěhovat z hostince do hostince hrál velmi často. V roce 1914 zakotvil na čas v Sokolovně, odkud se odstěhoval v roce 1927 do Dělnického domu.

Se vzrůstající aktivitou vyvstala nutnost hrát ve vlastním divadelním stánku. Taková příležitost přišla v roce 1938, kdy byl nabídnut do prodeje bývalý Lidový dům. Spolek se musel rozhodnout rychle. A tak během jednoho týdne uzavřel půjčku na 435.000,-Kč, přijal členské podíly a získal dalších potřebných 330.000,-Kč na koupi dnešního Tylova divadla. Přispěli i místní podnikatelé – Otta, Vltavský. Zároveň se členská základna pustila vlastní silou do rekonstrukce budovy, aby ji přizpůsobila potřebám divadla. A vedle toho se hrálo a hrálo.

Rána osudu však přišla po únorové revoluci v roce 1948. Majetek spolku, který získal vlastní prací byl zestátněn, tedy především zrekonstruované divadlo, a podle Soběslavského plánu v roce 1951 byla Divadelní jednota Tyl zrušena. Bývalí členové spolku však chtěli dál hrát divadlo. Útočiště našli v závodním klubu RKZ, posléze TOSu a nakonec získali zázemí pod Osvětovou besedou v Rakovníku, respektive MěKS a říkali si Divadelní soubor Tyl.

Během svého historického vývoje spolek (soubor) připravil přes 670 premiér. Celkový počet odehraných představení brzy dosáhne čísla 2200 repríz. Za touto úctyhodnou prací se skrývá řada obětavých herců a režisérů z ochoty. Nelze vyjmenovat všechny, ale aspoň ty, kteří sice už

bohužel nejsou mezi námi, ale ve spolku zanechali svou nesmazatelnou stopu. Byl to Bohouš Podolka, Ing. arch. Jiří Vopršal, Karel Lukeš, František Donát, Břetislav Cón, František Cmíral, Duca Linhart, Josef Gebhart, manželé Korfovi, Zdena Karnoldová – Lukešová.

Se spolkem také spolupracovali i profesionální umělci. Například Zdeněk Štěpánek, který se stal i čestným členem Tylu. Zajímavé je, že jeho hra *Nezbedný Bakalář* (podle Zikmunda Wintra) byla napsána přímo pro náš soubor a předvedena dříve než byla úspěšně zfilmována. Další čestnou členkou divadelního spolku je rakovnická rodačka – herečka Otýlie Beníšková.

V Tylu našli útočiště i profesionální umělci, kterým minulé režim, ať válečný nebo normalizační, neumožňoval plné uplatnění v jejich profesi. Za války hrálo v Rakovníku mnoho herců, kterým Němci zavřeli divadla. V této době vznikla i Rakovnická opera, kterou vedl dirigent Zdeněk Tomáš. Divadelní spolek pak dodával režiséry, herce, choreografa, scénografa a prostory pro operu. V 70. – 80. letech minulého století pomáhali uměleckou úroveň

souboru zvyšovat například dramaturgyně Jarmila Černíková-Drobná, režiséři Josef Kettner, Zdeněk Pošíval nebo Milan Schejbal. Proměnila se i herecká základna souboru a přibyla řada mladých ochotníků.

Po pádu komunismu v roce 1989 se soubor opět stává Divadelním spolkem TYL. V rámci majetkových restitucí nežádá, aby mu byla budova divadla vrácena zpět do vlastnictví. Věří, že představitelé města si budou činnosti souboru vážit a umožní mu hrát v Tylově divadle jako ve svém. Na oplátku pak nabízí pomoc při provozu divadla i při starosti o budovu jako takovou. A tak to zatím běží doposud.

V současné době má spolek mnoho mladých talentovaných lidí, kteří pracují pod vedením předsedkyně spolku Aleny Mutinské a režiséra Jaroslava Kodeše. Z hereckého lůna spolku vyšli a stále vycházejí další lidé, kteří se chtějí věnovat divadlu i z profese.

Přestože umělecká činnost spolku Tyl vždy byla, a stále je provozována na amatérské bázi, divadelní výsledky ho často zařadily mezi špičku amatérského divadla u nás. Svědčí o tom účast na takových přehlídkách, jako je Hronov (11 inscenací), Spišská Nová Ves, Třebíč, Poďěbrady a tak dále. Soubor se zároveň podílí na pořádání národních přehlídek souborů hrajících pro děti POPELKA, a krajské přehlídky Wintrův Rakovník.

Eva Kodešová

Kontaktní adresa na soubor:

Alena Mutinská
Václavská 1827
269 01 Rakovník
tel.: 313 512 733 – zam.
737 344 793
E-mail: mutinska@seznam.cz

Taneční skupina DAMARU Praha

Neděle 30. března 2002

Tylovo divadlo

10.00 hodin

HOST PŘEHLÍDKY

Indická inspirace

Ivana a Anežka Hessová – tanec kathak

Elena Kubičková – esradž

Tomáš Reindl – tabla, didžeridu, hlas, realtimelooping

Délka představení 60 minut

Hraje se bez přestávky

O SKUPINĚ:

Skupina DAMARU vychází z tradic severoindického klasického chrámového tance kathak, ke kterému přistupuje vlastním tvůrčím způsobem. Kathak je dnes odborníky považován za jediný klasický tanec, v němž i indiští umělci mohou uplatňovat nové choreografie. V hodinové koncertní performanci propojuje DAMARU taneční a hudební svět. Tradiční formy doplňuje improvizovanými plochami, které vycházejí z její evropské zkušenosti. DAMARU staví na prastarých principech severoindických klasických rág, hudební složku představení však obohacuje v některých částech představení dalšími hudebními nástroji a barvami (didžeridu, alikvótní zpěv) i moderní samplovací technologií. Skupina vystupovala na festivalu Febiofest, Dnu pro Indii (Unicef) a doprovázela v Praze vystoupení indické tanečnice Naviny Jafa.

Ivana Hessová

V roce 1992 začala pracovat ve Švýcarsku v divadle Montreux d'Images, kde studovala studovala kathak, klasický obřadní tanec severní Indie, pod vedením francouzské profesorky Nathalie Rapallie. V roce 1992 se stává

v Ženevě žákyní indického mistra kathaku Maty Prasada Mishry. V roce 1997 absolvovala studijní pobyt v Indii. V dalším roce se zúčastnila jako herečka a tanečnice inscenačně náročného představení Draupadī – improvizované části védského mýtu Mahábháraty realizované divadlem Montreurs D'Images a panem M.P. Mishrou. Po studijním pobytu v únoru 2001 v Bangalore u guru Nirupama Rajendry (Lucknow gharana) a ve Váránasí u guru Maty Prasada Mishry (Baranas gharana) v červnu 2001 jako tanečnice a režisérka realizuje představení nazvané "Indická inspirace"/Taneční listy, ročník 39, 9/02/. Od roku 1995 vyučuje indický tanec kathak, vede taneční studia a letní projekt Nová setkání Mnichovo Hradiště.

Od roku 1998 vystupuje se svojí dcerou Anežkou Hessovou, studentkou tance kathak u prof. M. P. Mishry a Nirupamy Rajendry.

Elena Kubičková

Vystudovala klasické housle u prof. Pražské konzervatoře Gity Morenové. Několik let pak působila v komorním smyčcovém orchestru. V indické hudbě se vzdělávala mimo jiné pod vedením houslisty a muzikologa prof. Dr. Smarajita Chakravortyho. Na *esradž* hraje od roku 1990. Spolu s dalšími hudebníky vydala dva CD, z nichž jeden byl využit jako hudba k třídičnému filmu Igora Chauna „Cesta do Indie“.

Spolupracovala s kytaristou Petrem Korbelářem (CD „Sankirna“). Zúčastňuje se festivalů, např. Boskovice, Frýdek-Místek, Lipnice, Alternativa (divadlo Archa), vystupovala také v Polsku a v Itálii. Indickou klasickou hudbu hraje s tablisty Emilem Heyrovským, Tomášem Reindlem nebo Fabricem Michelem, pravidelně koncertuje po celé České republice. V poslední době se začala podílet na společném tanečně-hudebním projektu Ivany Hessové, tanečnice a lektorky klasického indického tance *kathak*. Na stanici Vltava v Českém rozhlase připravuje už několik let pravidelné noční pořady s indickou klasickou hudbou.

Tomáš Reindl

Hru na bicí nástroje studoval na konzervatoři v Plzni, dále soukromě u prof. Kympla (Konzervatoř J. J.) a u jazzového bubeníka Ivana Aude-se. Hře na tabla a studiu klasické indické hudby se věnuje od roku 1998. Do základů hry na tabla byl zasvěcen tablistou Emilem Heyrovským.

V r. 2001 studoval v indickém městě Váránasí u vynikajícího tablisty a tanečníka Maty Prasada Mishry. Jako interpret, skladatel a aranžér působí v kapele Kumura (festival Světlo duhy 2000, vystoupení s Ivou Bitovou na festivalu Boskovice 2000). Indickou klasickou hudbu provozuje s hráčkou na esraj Elenou Kubičkovou a sitáristou Ladislavem Bromem. Od r. 2000 spolupracuje s tanečnicí a choreografkou Ivanou Hessovou, autorkou divadelního projektu Indická inspirace, na kterém se podílí jako hudebník a aranžér. Na letních workshopech „Nová setkání v novém století“ v Mnichově Hradišti působí od roku 2001 jako lektor rytmického atelieru. Jako externista se podílí na programu „Collegium ethnomusicologicum“ v rámci Certifikovaného programu etnomuzikologie na fakultě humanitních studií UK.

INDICKÁ KLASICKÁ HUDBA

Existují dva základní systémy indické klasické hudby. Severoindický neboli hindustánský a jihoindický, zvaný také karnatický. Vokální i instrumentální severoindická klasika je založena na rágách a tálách. Melodickou strukturu, pravidla týkající se užívání mikrotónů a ornamentů určuje rága (je jich známo několik set), rytmické cykly jsou dány tálou.

Esradž je tradiční indický smyčcový nástroj. Má 19 strun, z toho 4 hlavní a dvě oktávy strun rezonančních, které se ladí do dané stupnice.

Tabla sestává ze dvou bubnů: pravý daján je zpravidla laděný do tóniky a levý baján je basový.

INDICKÝ KLASICKÝ TANEC

Stručná historie:

Klasický tanec severní Indie kathak byl na počátku předváděn v chrámech jako vzývání a oběť bohům. V době mughalské nadvlády byl tanec v chrámech zakázán a přesunuje se ke dvoru do sídel panovníků, kde literární obsah tance ustupuje čisté technice. Nicméně ve vyprávěcích částech hinduistické mýty a legendy pokračují. Tradiční tanec prezentuje pouze jeden tanečník, který je spíše vypravěčem. Současný kathak je vysoce vyspělým tanečním uměním, zaznamenal důležité změny ve svých formách a tanečníci vymýšlejí moderní choreografie.

Technika:

Technika kathaku se opírá o rozvinutou choreografickou řeč, znázorňovanou mudrami (gesta rukou), rytmickými pohyby nohou, expresí obličeje a figurativními pozicemi těla. Práce nohou je prováděna na bázi složitých rytmických celků. Tanečník má na nohou uvázané rolničky (ghungaru) a rytmické ozvuky úderů nohou jsou obdůhodně synchronizované s gestickými pozicemi horní části těla. Velký důraz se klade také na piruety a skoky prováděné v rytmu za doprovodu bubnů zvaných tabla. Učitel vede žáka až k virtuozitě ve všech skladebných částech tance.

Obsah:

Vedle elementů čisté techniky zůstává kathak i nadále převyprávěním mýtů a legend starověké Indie. Pozice těla a gesta představují hinduistické božstvo a legendární postavy. Tanec ve své vyprávěcí části interpretuje lidské emoce a může se stát originálním podkladem pro divadelně poetický výraz.

Kontaktní adresa na soubor:

Ivana Hessová

U Družstva Život 23

140 00 Praha-Nusle

tel.: 241 412 417 – byt

606 952 175

E-mail: Ivana.Hessova@quick.cz

Programovou brožuru vydalo
oddělení Kulturní centrum Městského úřadu v Rakovníku.
Lito Lokša PrePress Rakovník. Tisk Tuček Tiskárna Rakovník.
Počet výtisků 250 ks. Březen 2003